

EL LLENGUATGE

**Com a bons
germans**

Un dels exemples clàssics utilitzats a fi d'explicar la funció del conjunt *com a* i la diferència entre aquest conjunt i la simple conjunció *com*, és el que constitueixen les dues oracions *S'estimen com a germans* i *S'estimen com germans*, la primera de les quals es diu de dos que, efectivament, són germans, és a dir, que s'estimen com a germans que són, i la segona de dos que no ho són, i de qui es diu, per tant, que s'estimen com si fossin germans. I és a partir d'aquest esquema que hom rebutja una frase com *Es van defensar lluitant com a lleons*, dita, és clar, d'unes persones humanes, és a dir, d'uns que no són lleons, i usada a cops en lloc de la frase correcta *...lluitant com lleons*, en què el terme *com* té la seva funció típica de conjunció de comparació.

Tanmateix, no rebutjariem pas una frase popular tan usual com *Ens ho partirem com a bons germans*, dita de dos que no ho són pas, amb què algú podria afirmar que contradïem l'esquema precedent. I és que, en realitat, aquesta frase tant es pot aplicar als qui són germans de debò com als qui no ho són, però entre els quals, aquests darrers, hi ha un vincle d'autèntica germanor, demostrat precisament pel fet de partir-se bonament una cosa que hom entén que no és gaire abundant. Per tant, en aquest cas sembla ben adequat l'ús del conjunt *com a*, que significa «en qualitat de», en lloc del terme comparatiu *com*, car no es pretén en aquest cas establir cap comparació, contràriament a *S'esti-*

men com germans, que equival, com hem dit, a *S'estimen com si fossin germans*, la construcció *Ens ho partirem com a bons germans* no equival pas a *Ens ho partirem com si fossim bons germans*, proposició que sembla marcar un distanciament impropri del cas. I, d'altra banda, cal notar la funció determinant que té en aquesta construcció la forma adjectiva *bons*: és sobretot la qualitat expressada per aquest adjectiu que fa que dos (o més) és parteixin quelcom sense fer mala cara per l'exigua part que en correspon a cada un d'ells. Hom podria dir, amb el mateix valor, *Ens ho partirem com a bons amics*, cas en què no fóra concebible l'expressió d'una simple comparació —per mitjà de la conjunció comparativa *com*—, és a dir, en què només sembla possible l'expressió d'una qualitat, la qualitat de bons amics, equivalent o, si més no, anàloga a la qualitat de bons germans.

Albert Jané